

ГЛАВА XIII.

Свидѣтельство отъ Св. Іоанна Прѣдтечѣ за Іисуса Христа.

Въ народа Іудейскаго была распространена молва, че Пророкъ Илія, или другъ иѣкой отъ бывши-тѣ велики Пророцы, ще ся яви пакъ на земљ-тѣ, за да приготви человѣцы-тѣ да прїемютъ Мессію. Въ слѣдствіе на това были испратены изъ Йерусалимъ священници и левиты до Іоанна, за да ся научатъ, кой е той. Кога хванѣли да го пытатъ: не е ли той Христосъ? тогава той отговорилъ: „иѣ!“ Азъ не сѫмъ Христосъ!“—„Не си ли ты Илія, или иѣкой отъ Пророцы-тѣ?“ пытали го.—„Не сѫмъ!“ отговорилъ Іоаннъ.—„Но кой си ты?“ говорили левиты-тѣ и священници-тѣ, които были дошли до него: „нынѣ требва да дадемъ отговоръ за тебе на наши-тѣ начальници.“—„Азъ сѫмъ онзи, за когото е казалъ Св. Пророкъ Ісаія: гласъ вопіющаго въ пустыни: уготовайте путь Господу,“ отговорилъ Іоаннъ.—„А зачто кръщавашь, кога не си ты ни Христосъ, ни Илія, ни Пророкъ?“ пытали го священници-тѣ. Іоаннъ отговорилъ: „азъ кръщавамъ съ водж; но по-между васъ стои Онзи, когото вы не знаете, и комуто азъ не сѫмъ достоенъ да развежж ремыка отъ сапога. Той ще дойде подирь мене, ако и да е былъ прѣди мене. Той ще въ кръсти съ Духъ Святый и съ огънь. Той носи лопатѣ въ рѣцѣ-тѣ си, и ще отвѣте жито-то на гумно-то си; пшеницѣ-тѣ ще събере въ житницѣ, а сламѣ-тѣ ще изгори съ огънь неугасимъ.“

ГЛАВА XIV.

Іисусъ Христосъ ся кръщава отъ Іоанна.

Іоаннъ, увѣренъ въ пришествіе-то на Спасителя, бывъ извѣстенъ отъ самаго Бога, че онзи, надъ когото види низходяща Духа Святаго, ще кръсти вѣрующи-тѣ съ Духъ Святый.